

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 58.

Hyvende Session.

26de Møde.

Fredagen den 11te Januar.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Der som et Stykke Jord paa Grund af en Contract, som var affluttet langt tilbage, havde et forholdsvis lidet Hartkorn eller slet intet, og andre Jorder havde uforholdsmæssig meget Hartkorn, dog ikke mere, end at Skatterne kunde betales, saa vilde en saadan Tilstand slet ikke være forenelig med den nuværende Fordeling af Communalbyrderne, og jeg kan altsaa ikke indrømme, at Hartkornets ligelige Fordeling er en ubetydelig Sag. Naar den ærede Rigsdagsmand meente, at Amtet havde med Matriculering at gjøre, saa er det en Feiltagelse; Matriculskortene beroe ikke hos Amtet, men paa Amtstuen og Amtmanden besatter sig i det Hele ikke med Matriculeringen; det er Landinspecteurernes og Matriculembedscontoirets Sag, hvilket umiddelbart reviderer Matriculeringen. og, naar der i de enkelte Tilfælde skal indhentes Oplysninger med Hensyn til Matriculeringen, saa gaaer Sagen gennem Amtstuen. Amtmanden har derimod hovedsageligen at ytre sig om den landoekonomiske Side af Sagen, navnlig — paa denne vide Mark, som den ærede Rigsdagsmand selv sagde — hvor der bliver Spørgsmaal om at give Bevilling til Udstykning — jeg vil ikke tale om Sammenlægning, thi den vil man dog aldrig give i Amtmandens Haand — tillige om at undgaae de skadelige Figurer, som man oftere giver Parcellerne, og denne sidste Virksomhed er i

visse Egne af Landet ikke ubetydelig, f. Ex., hvor man paa visse Steder i Jylland har den Idee, at, naar der er 6 a 8 Slags Jord, saa skal ogsaa hver Parcel have 6 a 8 Slags Jord. Dette hører væsentlig til Amtmandens Virksomhed, dog at man nu bruger tillige at lade Sognecommunerne ytre sig om slige Sager. Det er da denne Deel af Sagen, der definitivt skal overlades til Amtmanden, hvilket Ministeriet maatte ønske, og som jeg troer vilde være til Lettelse for Befolkningen. Saa behøvede man nemlig ikke at udsætte Udstyknings-Bevillingen efter Matriculeringen, thi om man ogsaa ved Revisionen fandt en Feil ved Udstykningsberegningen i Henseende til Matriculeringen, kunde den let rettes, om det saa var et heelt Aar efter. Dette er den Maade, jeg troer, man skal gaae frem paa, og som vilde lette Befolkningen, thi uagtet den Anstrængelse, der anvendes, og uagtet Sagerne nu gaae dobbelt, ja selv tre Gange saa hurtigt som i ældre Tid, saa erkjender jeg, at det er en stor Ulempe, at den endelige Afgjørelse beroer paa Afgjørelsen i Matriculecontoiret her i Byen, hvilket ved saa mange tusinde Sager dog maa tage en vis Tid. Denne Ulempe vilde afhjælpes ved at overlade Amtmanden at afgjøre den landoekonomiske Side og give foreløbig Approbation, saaledes at der blot skal forbeholdes en Revision af Matriculeringen. Jeg skal forøvrigt bemærke, at der jo er indrømmet en stor Lettelse derved, at der i alle smaa Sager hverken behøves en Landinspecteur eller Landmaaler; men, naar der indsendes et simpelt Kids, som stemmer med Matriculskortet, saa ordnes Udstykningen umiddelbart og uden Beføstning i Matriculecontoiret, og disse Sager fremmes nu meget